

ראיון "הפחד לדרוס שליח פיצה"

ראיון עם: עממה פולק

ברוכים.ות הבאים.ות לראיון על הספר "הפחד לדרוס שליח פיצה", היום אני אראיין את עממה, בת ה-16, נערה מתוקה ונחמדה שאיבדה את אביה ביל 14, בחרתי לראיין את עממה כי היא ילדה שעברה דברים קשים בחיים, ובראיון לה אנחנו נשמע על ההתמודדות שלה ועל השארה שלה בחופש האזול.

שאלות – תשובות

1. אל נתחיל בשאלה הראשונה:

עלמה, בחופש הצולו אהרבה ילדים אין תעסוקה, במה את עוסקת כדי אהעביר את הלמן בחופש? עלמה – אני עוברת בבית הקפה שלי בית הקברות עם מטולה.

2. נשמע מעניין, בואי נעבור לשאלה השניה שלנו היום שמאוד מעניינת אותי: כיצד הצעת לעבודה הלאת? לאת לא עבודה שרתית לבני נוער באיך.

עלמה – באמת שאלה מעניינת, האמת שבאותה תקופה בדיוק חיפשתי עבודה ובמקרה הצעתי יום אחד לבית הקברות אהלוויה של השכנה שלי לברת שחרי, ופצתי שם אדם מסתורי שהציע לי לבוא לשתות משהו בבית הקפה. היה קיץ והיה מאוד חם אל לא סירבתי. הצענו לבית הקפה ושם פצתי את מטולה בעלת בית הקפה. היא אישה מקסימה שרק המבט שלה לרס לי ארצות אהישאר שם. לם אחרי המסקה הקר דיברנו והשיחה לרמה, היא שמעה שאני מחפשת עבודה והציעה לי לעבוד איתה, כחובן אל סירבתי.

שאלות – תשובות

3. **וואו, נשמע שיהיה אר קיפ מהנה. אני אשאל את השאלה השלישית בראיון הלה. אר ולמטולה היה אילשהו מנהל/משהו קבוע שהייתן עושות יחד בבית הקפה? עזמה – כן, כמובן! כמעט כל יום בבית הקפה, בסביבות אחת בצהריים כשבית הקפה היה ריק כמעט מאנשים, אני ומטולה היינו יושבות יחד בבית הקפה ואוכלות את המאכל האהוב עלינו שאני הכנתי, סלט קצוץ דק עם התיבול של מטולה בדיוק כפי שהיא אימצה אותי, פרוסה עבה של לחם דגנים ומקנחות בעוֹסיות לחינה מצויינות.**
4. **וואו נשמע טעים! בואי נעבור לשאלה הבאה, השאלה הרביעית: מה אצבי חיי החברה אר?**
עזמה – יש לי חברה אחת הכי טובה.
מי החברה הכי טובה אר?
- עזמה – מיכל, אנחנו חברות הרבה למן, אני אוהבת אותה אבל אפעמים מעט מתעצבנת על לה שהיא מנסה אשך אותי כל הלמן אבר... רק בשביל שנעשה דאבל דייט איתה ועם החבר שלה, שהוא החבר הכי טוב של בר.
5. **לה באמת יכול לעצבן אפעמים, אני אעבור עם לה לשאלה החמישית שלנו היום, אל מה קרה איתם ועם בר בסוף? הוא הציע אר לצאת?**
עזמה – כן, הוא הציע לי לצאת.
- אן? והסכמת?**
- עזמה – הוא הציע לי שנצא אהופעה של תכנית ארעין סמופיעים ב"סוף הדרך", לא הסכמתי כי אני לא מרשישה כלפיו את אותם הרששות.

שאלות – תשובות

6. אני מבנה, והשאלה השישית שלי איך היא: אל הלכת בסוף
הופעה של "תכנית הרעיון"?

עלמה – כן, הלכתי.

עם מי הלכת?

עלמה – הלכתי עם נירית, היה לנו כיף, ישבנו עם עוד ילדים מבית
הספר ודיברנו הרבה.

7. נשמע שהיה מצוין בסוף. נעבור לשאלה השביעית, בואי נחזור
לנושא בית הקפה. בסוף הקיץ סיימת לעבוד שם. אני מניחה
שהפרידה היתה קשה עבורך. עושה רושם שהתחברת לעבודה
ולאנשים שם. איך בחרת להיפרד מהם ומהמקום?

עלמה – כשהגיע היום האחרון בעבודה שלי שם, קודם כל ביזי,
האדם שהביא אותי לבית הקפה, נפרד ממני, אחר כך מטולה ולאחר
מכן כשהגיע תורי בחרתי בדרך לא רצויה. ביזי, מטולה ואני יצאנו
מבית הקפה לבית הקברות, בסוף שורת הקברים הצענו לקבר של
אבא שלי ועמדנו שם מסביבו.

8. לה בלח ממש לא פשוט, מצטערת למוע. בואי נמשיך לשאלה
השמינית שלנו, שאלה שעניינה אותי. מקודם ציינת שהלכת להווייה
של השכנה שלך, לזכרת שחרי ושם פגשת את ביזי. מדוע הלכת
להווייה של לזכרת שחרי, הייתן קרובות?

עלמה – לא, לא היינו ממש קרובות, אבל אני אחז מהשכנים לא
הגיע ורציתי להגיע בשביל לכבד אותה.

9. לו הכבוד, לה מעשה חשוב. בשאלה התשיעית אני רוצה לשאול
על נושא שא דיברנו עליו הרבה, על אבא שלך. כשאבא שלך
נפטר, הוא השאיר לך מלכרות לשהן? משהו שהוא הקליט או
כתב לך?

עלמה – כן, הוא השאיר לי במחשב הרבה מכתבים

10. איפה סוץ של מכתבים, וכמה לזמן אחרי שהוא נפטר קראת
אותם?

עלמה – מכתבים שבהם הוא סיפר לי לו מיני ראשות שלו, סיפורים
מהחיים שלו, קראתי אותם שנתיים אחרי שהוא נפטר. היום אני
לזכרת הכל בעל פה.